

Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ
ΜΙΑ ΝΕΑ ΠΟΡΕΙΑ.
ΝΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΜΙΑ ΠΕΤΡΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΚΙ ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ
ΚΙ ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΚΑΤΩ
ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΚΑΤΩ.

Ο ρόλος των Δήμων

Πολύ συχνά ακούγεται ότι οι Δήμοι πρέπει να εμπλακούν περισσότερο στα θέματα της εκπαίδευσης στο πλαίσιο μιας πολιτικής αποκέντρωσης. Οι σκοποί της Εκπαίδευσης, όμως, δεν καθορίζονται από και για τη μικρή κοινωνία ενός Δήμου, αλλά αφορούν το σύνολο της νέας γενιάς.

Στη χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής εμπλέκονται διάφοροι τομείς των Επιστημών. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν πληροί αυτές τις προϋποθέσεις και άρα δεν μπορεί ούτε να διαμορφώνει αλλά ούτε και να ασκεί εκπαιδευτική πολιτική.

• *Να διεκδικούν αύξηση των δαπανών για την παιδεία και τον πολιτισμό.*

• *Η μεγαλύτερη δε προσφορά των αιρετών εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα είναι να αποτελούν το καλύτερο παράδειγμα συλλογικής προσπάθειας και αγώνων, ανιδιοτελούς προσφοράς και έντιμης άσκησης της πολιτικής.*

Γι' αυτό κι εμείς λέμε:

Αντίθετα οι Δήμοι μπορούν και πρέπει:

• *Να παρεμβαίνουν στη σφαίρα της παιδείας, προάγοντας - με τις δράσεις και τις δραστηριότητες τους- τον πολιτισμό,*

• *Να δημιουργούν ελεύθερα στέκια για τη νέα γενιά,*

• *Να διαμορφώνουν χώρους άθλησης και ψυχαγωγίας για τα παιδιά,*

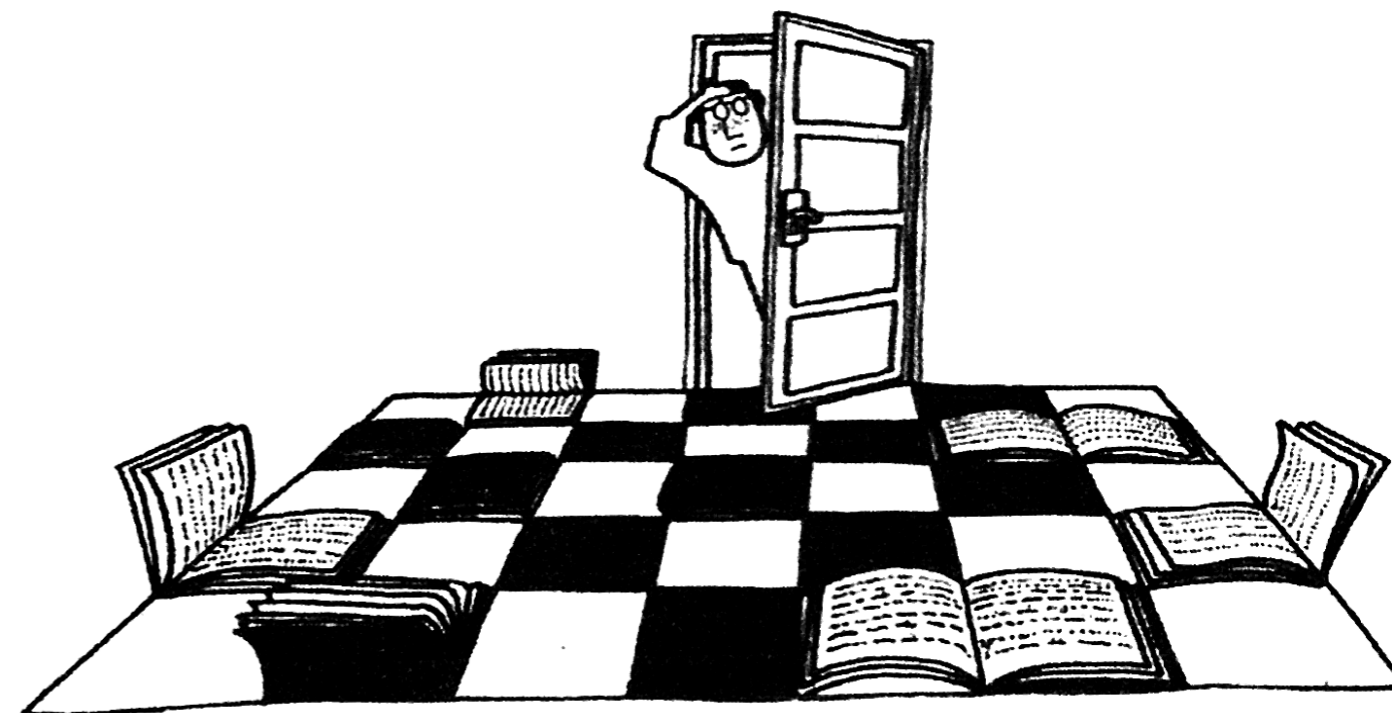
• *Να οργανώνουν αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις,*

• *Να αγωνίζονται για την κτηριακή αναβάθμιση των σχολείων,*

**ΠΑΝΩ - ΚΑΤΩ
ΠΑΛΙ ΤΑ ΙΔΙΑ ;
Ή
ΑΝΩ ΚΑΤΩ
ΣΤΟ ΚΑΛΑΜΑΚΙ;**

Από τον παιδικό σταθμό μέχρι το λύκειο...

Πικρή η γεύση της κρατικής αδιαφορίας και της απαξίωσης
του δημόσιου σχολείου

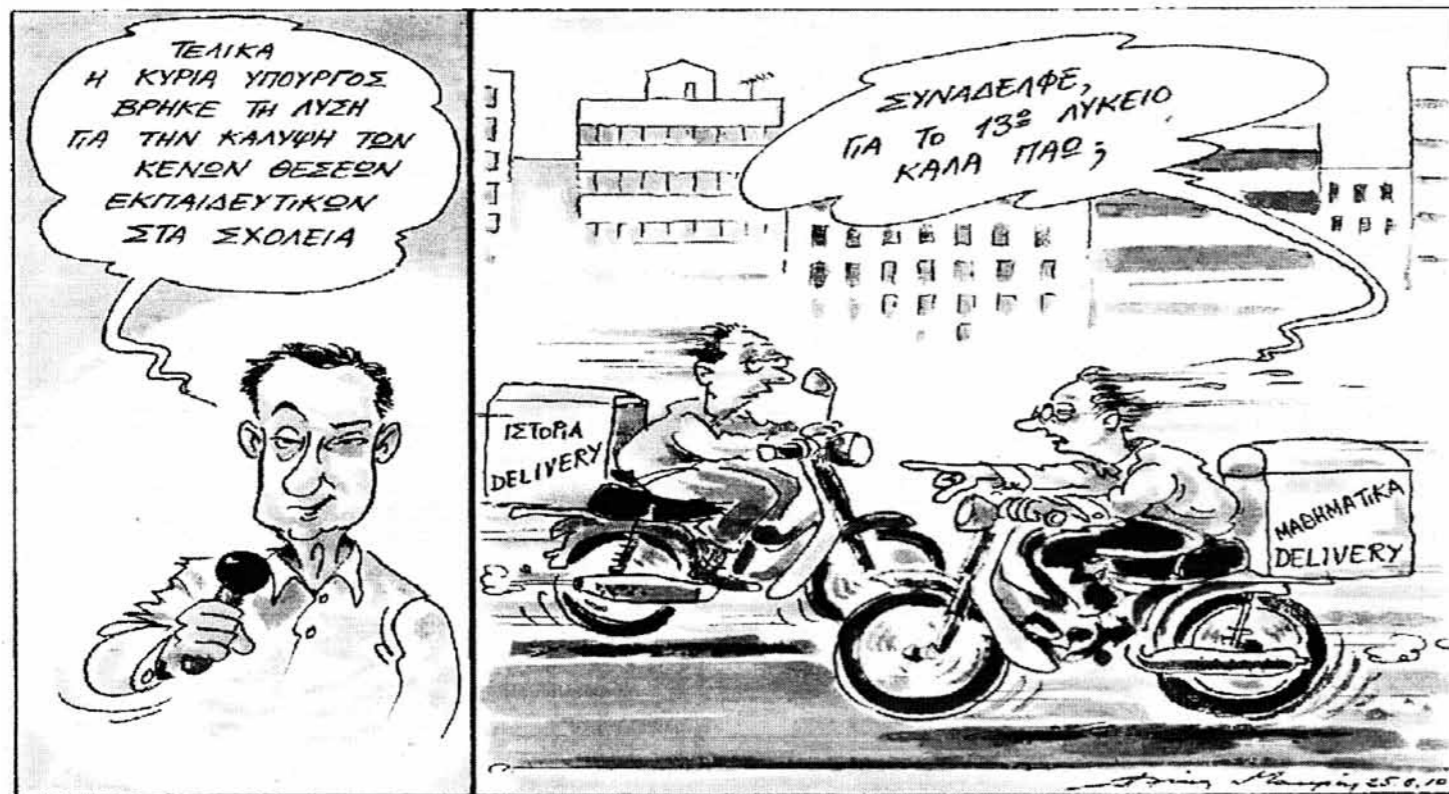

Η μείωση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία σε συνδυασμό με τους νέους νόμους για τη λειτουργία των σχολείων και τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών οδηγούν τα τελευταία χρόνια στην πλήρη απαξίωση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης.

Το Μνημόνιο, φάρος του κυβερνητικού "προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης", βρήκε την εφαρμογή του στο νόμο "Καλλικράτη" και στον περιβόητο νόμο για "το νέο σχολείο".

Στόχος, με την ολοένα και μεγαλύτερη απεμπλοκή του κράτους από τη χρηματοδότηση των σχολείων, η ιδιωτικοποίηση του δημόσιου σχολείου.

Η πικρή γεύση της κρατικής αδιαφορίας είναι ήδη αισθητή στα σχολεία: μήνες τώρα ο Οργανισμός Σχολικών Κτηρίων δεν αποστέλλει τα χρήματα της μισθοδοσίας των καθαριστριών, ενώ πολλά σχολεία αδυνατούν να πληρώσουν τους λογαριασμούς, το πετρέλαιο, τη γραφική ύλη και το απαραίτητο εποπτικό υλικό.

Καλλικράτης και σχολείο

Με τον "Καλλικράτη" μειώνεται ακόμα περισσότερο η κρατική οικονομική επιχορήγηση. Κάθε σχολείο θα αναγκάζεται να καλύψει τα κενά που αφήνει η χαμηλή χρηματοδότηση, εξευρίσκοντας οικονομικούς πόρους από ιδιώτες χορηγούς - ευεργέτες.

Στην καλύτερη των περιπτώσεων, το κόστος λειτουργίας κάποιων τομέων του σχολείου (σίτιση ολοήμερου, θέρμανση, διάφορα υλικά, εποπτικά μέσα, κ.ά.) θα βαρύνει τους γονείς, οι οποίοι έχουν μάθει να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη, καθώς σταθερά τα τελευταία χρόνια μειώνονται οι κρατικές δαπάνες.

Αλήθεια, έως πότε θα θεωρείται "αυτονόητη" η οικονομική συνεισφορά των γονέων στα έξοδα του κατά τα άλλα "δημόσιου δωρεάν σχολείου", αφού και φόρους πληρώνουν αλλά και πολύ υψηλά δημοτικά τέλη, όπως συμβαίνει στο Δήμο μας;

Με τον "Καλλικράτη" δημιουργείται, επίσης, μία ενιαία Σχολική Επιτροπή για κάθε Δήμο. Έως τώρα υπήρχε μία Σχολική Επιτροπή ανά σχολείο, η οποία διαχειριζόταν τα χρήματα με βάση τις γενικές αλλά και τις ιδιαίτερες ανάγκες και προτεραιότητες του σχολείου της.

Αντίθετα, μια ενιαία Σχολική Επιτροπή που θα καλύπτει μεγάλο αριθμό σχολείων θα είναι ένα δυσκίνητο όργανο με χρονοβόρες διαδικασίες. Αυτόματα γεννιούνται πολλά ερωτήματα:

• **Με ποια κριτήρια θα εγκρίνονται οι δαπάνες που θα θέλει να κάνει το κάθε σχολείο;**

• **Θα πέσουν τα σχολεία θύματα των γνωστών πελατειακών σχέσεων που αναπτύσσονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση;**

• **Η, το χειρότερο, μήπως η Σχολική Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη της και τις εκθέσεις αυτο-αξιολόγησης που προσπαθεί να επιβάλει το Υπουργείο Παιδείας σε κάθε σχολική μονάδα κι έτσι τα "καλά" σχολεία θα χρηματοδοτούνται, ενώ τα "κακά" θα υποχρηματοδοτούνται και θα πατώνουν;**

Δημοτική Επιτροπή Παιδείας

Η Δημοτική Επιτροπή Παιδείας είναι υπεύθυνη για την κατανομή των πιστώσεων στα σχολεία, την ίδρυση και κατάρτιση σχολείων, την παρακολούθηση της ανέγερσης των σχολικών κτηρίων, την επισκευή και τη συντήρησή τους καθώς και για τον έλεγχο του έργου των Σχολικών Επιτροπών. Τα τελευταία χρόνια, όμως, η Δημοτική Επιτροπή Παιδείας Αλίμου περιορίζεται σχεδόν αποκλειστικά στην κατανομή των πιστώσεων για τις λειτουργικές δαπάνες των σχολείων. Ως θεσμός "λαϊκής συμμετοχής" ολόενα και απαξιώνεται, καθώς και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση αναπαράγεται το συγκεντρωτικό, παραγοντίζτικο κεντρικό μοντέλο άσκησης της πολιτικής.

Δημοτικοί Παιδικό Σταθμοί

Η κοινωνική προσφορά των Παιδικών Σταθμών είναι πολύ μεγάλη τόσο για την στήριξη των εργαζόμενων γονέων όσο και για την κοινωνικοποίηση των μικρών παιδιών. Οι Παιδικό Σταθμοί του Δήμου μας λειτουργούν με πάρα πολλά παιδιά, με

αποτέλεσμα να υπάρχουν σοβαρά προβλήματα.

Η φροντίδα των παιδιών και η προνοητική αγωγή δεν μπορεί να παρέχονται αποτελεσματικά μέσα σε υπεράριθμα τμήματα που φτάνουν και τα 38 παιδιά. Οι συγκεκριμένοι χώροι έχουν προδιαγραφές για λιγότερα παιδιά και, ακόμα κι όταν υπάρχει το απαραίτητο εκπαιδευτικό προσωπικό, δύσκολα το τμήμα μπορεί να χωριστεί σε μικρότερες ομάδες.

Πρόβλημα στο εκπαιδευτικό έργο συνιστά η μη πρόσληψη μόνιμου προσωπικού. Συμβασιούχοι 18μήνου υποχρεώνονται, συχνά στη μέση της χρονιάς, να εγκαταλείψουν τη θέση τους, εξαιτίας της λήξης της σύμβασής τους. Τα προβλήματα που γεννιούνται σε περίπτωση μη ανανέωσης της σύμβασης δεν είναι μόνο βιοποριστικά για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες αλλά επιδρούν αρνητικά στο έργο των εκπαιδευτικών και του βοηθητικού προσωπικού καθώς και στη συναισθηματική ισορροπία των μικρών παιδιών.

Ως δημοτική Κίνηση «Ανω Κάτω στο Καλαμάκι» θα αγωνιστούμε, ώστε:

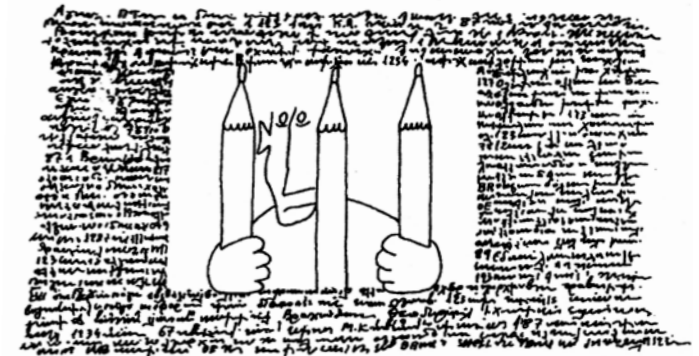
• **Το προσωπικό να είναι μόνιμο. Η ομηρία των συμβασιούχων να σταματήσει.**

• **Να ανεγερθούν νέοι Παιδικό Σταθμοί.**

• **Όλοι οι δημοτικοί Παιδικό Σταθμοί να λειτουργούν χωρίς δίδακτρα, τα λεγόμενα τροφεία.**

Σχολική στέγη

Ο Δήμος μας έχει ανάγκη από νέα σχολεία. Κατ' αρχάς από Νηπιαγωγεία. Η υποχρεωτική προσχολική αγωγή, που ισχύει από το 2007, έχει φέρει χιλιάδες νήπια στα δημόσια νηπιαγωγεία, δίχως, όμως, πρώτα να έχουν δημιουργηθεί οι απαραίτητες υποδομές. Έτσι, προνήπια αλλά ακόμα και νήπια μένουν έξω από το δημόσιο σχολείο και οι γονείς αναγκάζονται να στέλνουν τα παιδιά τους σε ιδιωτικά νηπιαγωγεία.

Πολλά από τα δημοτικά σχολεία του Αλίμου έχουν πληθωρικά τμήματα. Το πρόβλημα επιδεινώθηκε με τη νέα σχολική χρονιά, καθώς έχει αυξηθεί ο αριθμός των μετεγγραφών από ιδιωτικά σχολεία.

Μία λύση στο πρόβλημα είναι η ανέγερση δημοτικού σχολείου στην περιοχή του "παλαιού Αλίμου". Η περιοχή μεταξύ της Λ. Αλίμου και του πρώην αεροδρόμιου δεν έχει ούτε ένα σχολείο και πρέπει να μπει στις προτεραιότητες της στεγαστικής πολιτικής του Δήμου μας. Χώρος υπάρχει. Έτσι θα μετακινηθούν παιδιά από το 5ο Δημοτικό και θα μπορέσει να γίνει μια ανακατανομή του μαθητικού πληθυσμού.

Ιδιαίτερα προβλήματα στέγασης και επαρκούς υποδομής αντιμετωπίζουν και τα συστεγαζόμενα 2ο και 7ο Δημοτικά.

Άλυτο παραμένει εδώ και δεκαετίες το πρόβλημα στέγασης του Επαγγελματικού Λυκείου (ΕΠΑΛ). Είναι το μόνο δημόσιο σχολείο του Αλίμου που λειτουργεί σε χώρο που δεν ανήκει στο Δήμο ενώ ταυτόχρονα δεν πληρούνται στοιχειώδεις κανόνες ασφαλείας (π.χ. δε διαθέτει έξοδο κινδύνου).

Στον Άλιμο έχουμε ζήσει θλιβερές ιστορίες εναντίωσης στην ανέγερση σχολείων. Τόσο οι δημότες όσο και ο Δήμος πρέπει να διεκδικούν νέα σχολεία, πάντα με γνώμονα το συμφέρον της τοπικής κοινωνίας, μακριά από μικροσυμφέροντα κατοίκων.

Τοπική κοινωνία είναι όλος ο Άλιμος και όχι η γειτονιά, στην οποία πρόκειται να χτιστεί ένα σχολείο.

